

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.40

Pol leta „ 2.20

Četrt leta „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „stanicah“ se plačuje za navadno tiskopisno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat

7 „ „ „ 2 „

6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah na starem trgu in v nupski ulici in pri opravniku v prodajalnici G. Likarja v semeniških ulicah h. št. 10.

Dopisi in naročnina naj se pošlje opravišču „Soča“ Via Seminario št. 10.

Pisi se ne vračajo; dopisi naj se b. iljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina znižuje, ako se oglase pri opravišču.

Državni zbor in minister Gautsch.

II.

Gautscheve uredbe vsekako hudo nasprotujejo spravnemu ministerstvu, kakor se Taaffeje nazivlje.

Ko je bil Conrad na stolu naučnega ministra, slišali smo, kako je ministerski predsednik Taaffe zatrjeval, da ne pusti več Slovanov pritiskati na steno; a Conrad na to ni porajal in pritiskal je dalje, kakor se je njemu dopadlo, dokler da je bil nasprotni pritisk huji od njegovega in ga je vrgel nazaj ministerskega stola. Taaffe je bil spoznal, da s tako pritiskujočim ministrom ne more vladati, zato si je bil izbral naučnim ministrom Gautscha, o katerem se je po njegovem prejšnjem ponašanju mislilo in trdilo, da je glede šolstva večkrat a glede narodne politike — ne krop ne voda, sicer pa izvrsten uradnik in jako dober avstrijec. Misli si moremo torej, da je spravno ministerstvo Taaffejevo nameravalo si z Gautschem pridobiti podkrepitve, eno spravno moč več. Precej, ko je bil Gautsch zasedel ministerski stol, smo se Slovani prav tako nadejali kot so se naši zatiralci bali — da bo Gautsch vsem narodnostim enako prijazen; a prišlo je vse drugače. Gautsch je se svojimi uredbami oziroma z ukazi državljane kar iznaneđeval; povečal je šolstvo in odpravil več srednjih šol, — kakor bi bil hotel s tem pokriti primanjkljaj državnih stroškov.

Slovani pa so kmalu umeli, kam pes tace moli ter uvideli, da so prišli „iz dežja pod kap.“ Pokazal se je Gautsch ves drugačen, nego se je pričakovalo. Taaffejevo spravno ministerstvo se z njim ni podkrepilo, marveč prišlo je zaradi njegovih uredb v hude zatrege. Slovani, dobro vedoč, da kogar je šola, tega je tudi prihodnost, vzdignili so se proti Gautschevim uredbam in so zahtevali od državnih poslancev, naj se z vsemi sredstvi upro Gautschevemu postopanju.

Odločilna bitka pričakovala se je v državnem zboru, ker državni zbor more spraviti ministro, če treba, tudi na zatožno klop. Poglejmo torej, kaj so storili naši poslanci v državnem zboru proti Gautschevim uredbam.

Prva seja je bila 11. oktobra. Poslanci so bili v polnem številu zbrani; poslušalci pa so se kar gnetli v zbornico. Bilo je vse nenavadno pazljivo, kako se vrši seja. Prvi pričakovani koraki bili je vpra-

šanje, katero je stavil Rieger na vlado, kako more opravičevati Gautschevo postopanje glede odpravljanja srednjih šol. To vprašanje (interpelacija) izročil je predsednik Smolka Taaffeju, ki je odgovoren, da se izvršuje program, kojega je vlada ob svojem nastopu proglasila in vsem svojim narodom enakopravnost obljubila.

Vsi klubi desnice so se potem jako marljivo posvetovali, kako bi postopali proti Gautschevim uredbam; celo Lichtenstein se svojim klubom je bil za to zadevo jako zavzel. Vsa desnica bila je složna v tem, naj se od vlade zahteva, da izvrši proglašeni program narodne enakopravnosti, kateremu Gautscheve uredbe nasprotujejo. Niti liberalci niso Gautscha podpirali; ko je namreč češki klub nameraval svojo interpelacijo in ministerski odgovor na to interpelacijo državnemu zboru v razgovor predlagati, izjavil je nemški klub, da bo de za tak razgovor glasoval, a vdeležil da se ga ne bo de. Mladočeških 6 poslancev pa je predlagalo, naj državni zbor od vlade zahteva da prekliče Gautscheve ukaz, zadrževajoč odpravo srednjih šol. Ker je bil ta njih predlog zavržen, nameravali so predlagati, naj se Gautscha toži pri državni sodnici, ker je delal proti ustavi, ko je namreč sam odločil o šolah, za katere ima državni zbor pravico stroške dovoliti ali pa odreči ter so-le tako odpraviti ali pa ustanoviti.

Vse je tedaj kazalo, da se bo de moral Gautsch umakniti z ministerskega stola, ker ni imel v državnem zboru potrebno zaslombe. A tako kmali odstop bil bi moralen polom za one, ki so ga bili tako na tistem in z velikim zaupanjem poklicali v ministerstvo. Taaffe si ga je bil izbral, torej moral ga je — tudi podpirati. In koliko zmore spravi Taaffe — smo že pre mnogo krat doživeli.

Brez resnejše razprave je potem vsela ta zadeva do proračunske razprave; v tej pa so naši poslanci ministra Gautscha, kakor kaže današnji govor gospoda Kluna, jako ostro prejemali in bili so namenili, da ne bodo glasovali za nekatere točke naučne uprave, da bi se bil moral potem Gautsch umakniti z ministerskega sedeža; a posegle so bile vmes take moči in dale so se bilo našim poslancem take — obljube — da so za naučni proračun glasovali. — Čakajmo zdaj, kako nam se bodo obljube spolele!

Govor poslanca Kluna

v državnem zboru, dne 1. maja 1888.

Konec.

Ker pa se slovenščina stalno zatira, torej pomislite, kako težko se more dobiti dovoljenje od nemškoliberalnega krajnega šolskega sveta. In ta terorizem! Le jeden vzgled! V nekem kraju, kjer je prebivalstvo večinoma slovensko in se krščanski nauk poučuje slovenski, bili so delavci poklicani k tovarniškemu voditelju, ki jih je prašal, v katerem jeziku naj so otroci poučujejo v krščanskem nauku. Odgovorili so naravno: „Kakor doma molimo.“ „Potem“ — pravi voditelj — „pojdite k župniku ali kapelanu, ki naj vas redita.“ (Poslanec grof Lazunsky: To je liberalizem!) V sled tega so delavci v strahu rekli oskrbniku, naj stori, kakor hoče, in zato je moral katehet učiti v nemščini krščanski nauk. Slovenski otroci se torej ne morejo učiti (krščanskega nauka v materinem jeziku, za nemške otroke pa že skrbi deželni šolski svet, da se jim ne jemlje ta dobrota.

Koroški deželni šolski svet je zvedel, da se v nekaterih šolah, kjer je poleg velike večine slovenskih otrok tudi nekaj nemških, krščanski nauk poučuje v slovenskem jeziku. Hitro se je pritožil pri duhovniški oblasti, da nemški otroci ne razumejo slovenskega pouka, zato trpi škodo versko-nravna vzgoja, kar se gotovo ne strinja z nameni knezoškofijskega ordinarijata.

To je vse lepo in prav, zakaj pa se deželni šolski svet ne drži tega pravega načela tudi nasproti slovenskemu prebivalstvu? (Poslanec Salašek: Inferijorno plemo!)

Zakaj ni dosleden, zakaj v enem in istem slučajni meri z dvojno mero in prezira vso pravico?

Tako se je neki okrajni šolski svet pritožil, da se učenec ne uče krščanskega nauka v nemščini, a koravno je v šoli poleg množice slovenskih otrok tudi osem nemških; zato je prosil, naj se nemški otroci v vseh razredih uče krščanskega nauka v nemščini.

Duhovniška oblast je stvar hitro preiskala in se prepričala, da se je to doslej že godilo. In da je pritožba okrajnega šolskega sveta neopravičena. Ob enem pa je okrajni šolski svet pozabil pravico, nasproti slovenskemu prebivalstvu, ker je nasvetovali naj se otroci v tretjem in četrtem razredu uče kr-

LISTEK.

Š K R A T.

Drugega dne sedé za mizo pri Mislaborju sosedje Miha, Matevž, Gašpar, Jože in več drugih, katero je Luka mogel pregovoriti, da bi, naj se zgodi kar Bog hoče — videli ta grozni čudež. Vsakemu je bilo čitati nekaj posebnega na čelu. Nekoji so dvomili o dobroti onega duha, kar jim je zatrjeval Luka, in s plašnimi pogledi so ga pričakovali; drugi pa so nezaupljivo upirali svoje oči v Mislabora, da bi videli, pride li jim na dan z resnico, ali jih bo de slepil s kakimi varkami; nekaj njih zavidali so mu toli naglo srečo in hitro bogastvo; nekaj njih pa — in med temi je bil tudi sosed Luka — na tistem si želé, da bi morebiti podobna sreča tudi nje kedaj dohitela. Zastonj hvali Mislabor svoje pivo: nikdo ni bil ježen. Naposled pa, ko vidi njih neukročeno hrepenenje in nestrpljivost, začne govoriti takó-le:

— Mili prijatelji in sosedje! Dobro vem, kaj govoričijo v občini že precej časa o hiši mojej, da — naj govorim brez okolišajev — baje nek duh, katerega imenujejo škrtat, v hiši mojej biva. Da sem prišel ljudem na zobe, ni mi mnogo mari. Saj pravi pregovor: Hočeš li modrim slutiti, daj jezikom mimo sebe pluti. Da bi pa vsem usta zamašil in začel, imeti bi moral mnogo platna in niti. Ne tajim, da biva pri meni, hvala bodi Bogu, nekak dobri duh; ali ta duh

prebiva rad povsod, kjer mu pristopa in bivališča ne branijo. On ne gleda na osebo, kakor nepravilni sodnik, ne išče le bogatincev, kakor koristolovci, marveč prav rad reveže bogati; priskrbljuje živč, obleko, pomaga zidati hišo, obdelovati polja, vzgajati sadje ter spreminja puščave v raje. To je duh gospodarski, mili prijatelji, ki vam je vsem dobro znan, čeprav ga vsi dostojno ne častite. Le tá je pravi škrtat, ki daje zemlji bogato in plodno rast z božjo pripomočjo. Temu duhu more se vsakdo od vas zapisati brez strahú, kar bo de ljubo gotovo tudi Bogu samemu. Toda poslušajte tudi pogoje in zakone, katere naklada on tistim, pri kojih hoče prebivati.

— Prvi zakon je strah božji; iz tega vidite, da je ta duh od Boga in dobri duh. Ali ta strah ne sme biti samó strah, marveč živa vera, upanje in ljubezen do stvarnika nebes in zemlje, odločne bodi volje in zadovoljen z vsem, kar koli bi te doletelo, bodisi dobro ali zlo, vedno bodi veselo, Boga udane volje. Zastonj bi se protivili volji božji; morja ne izpijemo, ravno takó tudi Boga ne ponižamo. Uđaj se torej volji božji! Varuj se greha, kajti po grehu ti je kazen vedno za petami. Skrbno pazi na vse, kar govoriš in delaš; vré nosi vodo toliko časa, dokler se ne razbije. Ako ti kaj ne gre po volji v gospodarstvu, pomisli, da ni vsak dan nedelja, ali kakor pravi prislovica: Ne vedno raka, časih tudi žabo. Ako te kaj žali in jezi, pomisli, da te je že marsikaj tudi veselilo; kdor je viao popil, ima naj še drože in kdor hoče prav uživati sladkosti, okusiti mora in nekaj briklosti. Ako trpiš na imetku, misli si: Kar

je, to je, glave za to ne dam; Gospod Bog je vzel, češčeno bodi njegovo ime. Ne raduj se preveč v sreči, a tudi ne žaluj premoogo v nesreči; saj pravijo: „Kedar v sreči srce ti trepeče, boj se nesreče. Ali tudi nesreča ti mine, kdor mrak in tudi pred tvojimi vrati sine zlato solnce, kajti: Za dežjem solnce sine.

— Vsako rokodelstvo im svojo slavo in čast, ali tudi vsak stan ima svoje težave: in tvoj stan naj bo de brez težav!

— Drugi zakon je pokorščina duhovni in svetski gospodski. Daj cesarju, kar je cesarjevega, a Bogu, kar je božjega. Kdor lahko vest ima, ne boji se Boga in ne svetá. Ne mrmraj radi davkov in drugih dolžnostij, kajti brez tega ne more obstati ne občina in ne država. Poslednja te varuje, da brez skrbi orješ, seješ in žanješ, a ti si za to dolžan pripomoči k njenemu obstanku in razvitku. Ne godrnjaj radi raznih plačil, kajti pomisli ti je treba, da so to tisti pogoji, pod kojimi ti je povrnen tvoj imetek, ker odkupljen ti je bil. Imamo, mili prijatelji, vse druge davke in plačila, ki nam mnogo več pojedó, kakor pa plačila duhovni in svetni gospodski. Ne bomo lenobni, ne igravimo in zapravljamo, ne oblačimo se vedno po novem kroju z dragimi oblačili, odpo-vojmó se starim škodljivim razvadam, starej nevednosti in neumnosti.

— In prav zaradi tega je tretji zakon, katerega škrtat zapoveduje: gospodarska razumnost. Zures, preveč je takih ljudi, ki si domišljujejo, da že znajo gospodariti, zato ker gospodarijo. Toda ni vsakdo mojster, čí se počí z rokodelstvom; ni

ščanski nauk popolnoma nemški, akoravno je večina učencev slovenska. Torej slovenski otroci naj se darujejo osmerim nemškim! (Poslanec Saláček: Popolnoma Dumreicher!) Kolik krič bi bil v Izraelu, ko bi slovenska šolska oblast stavila enak nasvet z nasprotnim namenom?

Pa ne samo v tem slučaju, ampak sploh nič ne velja slovensko prebivalstvo pri šolskih oblastih na Koroškem, kakor bi bilo prosto ko ptič, tar ga vsak preganja do obupnosti, ki ima čas in veselje. („Oho“ klici na levici. — Poslanec Ghon: Do obupnosti preganja, to je vendar pretirano! — Poslanec dr. Herold: Zakaj jim vsiljujete nemščino? To je sramota za poštene ljudi! — Tako je! na desnici.)

Dokazal bom, šolske oblasti zavračajo z vsomi izgovori prošnje in korake, da se uvede tak pouk, ki ga umejo otroci in jim koristi, in le pomislite, ali ne bi človek nad tem obupal? Izgovarjajo se, da se ne more vpeljati slovenščina, ker so v navadi le nemške knjige. Ali se slovenske ne morejo dobiti? Zopet drugje trdijo, šola je že 60. let nemška, torej je ni treba posloveniti. (Smeh na desnici. — Klici na levici: Saj je tako prav!) Kakor da bi se napaka ne smela popraviti, in da bi neumnost postala modrost, krivica pravica, nepostavnost postavnost, ako tako dolgo ostane.

Drugokrat je deželni šolski svet razsodil, da stariši želé nemško šolo, da torej deželni šolski svet ne more proti volji onih, ki vzdržujejo šolo, preminjati jezikovnih vredeb. Če pa drugi stariši, ki plačujejo za šolo enake ali še večje davke, ne želé nemške namreč — slovensko šolo, njihove prošnje se prezirajo, ter se deželno šolsko oblastvo sklicuje na to, da se je proti temu izrekel krajni šolski svet. Tako se sudejo kosoška šolska oblastva v vednem krogu; pred stariši se sklicujejo na občino, pred temi na krajno šolsko svetlo, ti na stariše, tako da prošnje ubogih ljudi niso nikoli uslišane. In če se konečno strinjajo stariši, občine in krajni šolski svet (Poslanec dr. Steinwender: Kje je to bilo? — Klici na desnici: Pustite ga govoriti!) in vsi skupaj (Poslanec dr. Steinwender: Kje je to bilo? — Klici na desnici: Boste že slišali!) zahtevajo slovensko šolo, tudi to ne pomaga, in če gre dobro, je prošnja naravnost odbita, ali se prično preiskava, ki se konča s disciplinarnim preiskanjem ali z ukorom. (Poslanec grof Lažansky: Pravo turško gospodarstvo! — Poslanec dr. Steinwender: Kje je to bilo? — Klici na levici: Dejanja!) Goli uradni dokazi. (Klici na levici: Dejanja! Na dan z njimi! — Poslanec dr. vitez Tonkli: Mir! Je li to omika? — Poslanec dr. Steinwender: Pomirite se, gospod dr. Tonkli! — Poslanec dr. Russ: Tonkli nas bo učil omike! On sega v besedo največkrat. — Poslanec dr. vitez Tonkli: Nikoli nisimo segali v besedo! — Poslanec Saláček: Molčali smo, ko je govoril Dumreicher!)

Jako označen za oblastvo gledé slovenskega pouka je naslednji dogodek. Podružnica sv. Cirila in Metoda v Bistriki, ki ima namen pospeševati in podpirati slovenske ljudske šole, hotela je zborovati na Vratih dne 22. m. m. Dnevni red je bil jako nedolžen, vendar je shod prepovedal okrajni glavar v Brljaku, in sicer z izgovorom, da se je vsled razburjenosti nemškega prebivalstva treba bati izgredev. Vendar ni bil nihče drugi razburjen, kakor okrajni glavar sam, ki si je s prepovedjo hotel potolažiti razburjenost. (Poslanec grof Lažansky: lep gospod to!)

Iz mojih besedi morate torej razvideti, kolike vrednosti so trditve gospoda poslanca celovške trgovinske zbornice, ki je včeraj rekel, da posameznim narodnostim dajajo vse brez namena s polnimi roka-

mi. Iskali smo, a ničesar našli, kar bi nam bili dali. Gospod poslanec se je skliceval na Bosno in dal sijajno spridevalo tamošnji upravi. To je že gospod poslanec mesta Prage skril na pravo mero, vendar si upam trditi, da bi bili mi srečni (Tako je! na desnici.), ko bi bile pri nas take razmere. kakor so v Bosni, in ko bi vlada toliko za nas skrbela, kakor skrbi skupno ministerstvo za Bosno. (Prav res! na desnici.)

Tam se ustanovljajo šole, grade ceste in železnice in varuje verski čut prebivalstva (Klici na levici: To vse se stori na deželne stroške!), in jezikovna ravnopravnost je v večji meri vpeljana, kakor pri nas.

Umevno je, gospoda moja, da so razmere, katere sem opisal; vzbudile veliko nevoljo mej slovenskim prebivalstvom, in da je nevolja še večja, ker so vse pritožbe na višja oblastva ostale brez odgovora. Navel sem nekaj slučajev. Opomnim še, da so se že pred letom pritožili proti nemški šoli občina Bilčovas in trije krajni šolski sveti v Rožni dolini, a še solaj niso dobili odgovora. (Čujte! Čujte! na desnici.) Tako se dotični prosilci ne morejo pritožiti na kompetentna sodišča in zahtevati svoja pravice pri opravi sudišč, oziroma državnem sodišču.

Te nevolje, gospoda moja, ne bodo potolažile lepe besede, katere je govoril Nj. eksccelencija v budgetnem odseku in danes tukaj (Tako je! na desnici.), ker take lepe besede smo že večkrat slišali, ne da bi se uslišale terjatve slovenskega prebivalstva in uresničile resolucije. Ta nevolja je vedno večja, in zato je umevno, ako sprejemamo besede, katere je danes govoril gospod naučni minister z nekakim dvomom, da z odločnim nezaušnjem (Dobro! dobro! na desnici. — Klici na desnici: Mi vsi!) in da nismo zadovoljni s tako garancijo, marveč da ji še-le tedaj prisodimo vrednost, ako nam jo da zanesljivejši porok, kakor je gospod naučni minister. (Živahna pohvala in ploskanje na desnici. — Govorniku čestitajo.)

Dopisi.

Iz Škrbine, dne 25. junija. Čemu so pri nas tri dni pred minolo nedeljo pritrkovali na zvonove? — kaj so pomenile v soboto zvečer razobešene, vihrajoče, mnogobrojne zastave? — čemu so tega dne grmeli topiči? — čemu je bila cela vas na nogah in je nekako nemirno pričakovala prihodnjega dne? — V nedeljo, 24. t. m. je obhajala Škrbina redek praznik; svetkovala je tri slavnosti, namreč: župnijsko vmeščenje prečastitega, občeljubljenelega gospoda Petra Vuge, doselanjega provisorja; bilo je slovesno blagoslovljenje krasnih, izvrstnih Zupanovih orgolj in bil je tudi cerkveni praznik, takozvani „semenj“.

V nedeljo zarano zbudilo nas je krepko pokanje možnarjev, zvonovi pa so naznanjali veselje dan. — Ob 1/10 ure so slovesno blagosloveli nove orglje, potem pa je bil obhod. Zatem je pridigoval prečasti monsignor Jos. Gabrijelič, rektor centr. som. v Gorici. Kot poznat, izvrsten govornik predstavljal je svojega prijatelja, dosednjega provisorja bodočim Škrbinskim župnikom ter mu ob enem k temu čestital. V krepkih in jasnih potezah razložil je imenitno duhovno zvezo mej župnikom in župljani ter njih mejsobne dolžnosti kazaje pot, ki vodi do večne in časne sreče. Gotovo so iz srca iduče besede našle v srcih Škrbincev rodovitna tla; zato pri držim se trdno zlatega nauka prečastitega gospoda govornika in nikdar ne rabimo njegovih naukušnih, svetih besed. — Po pridigi je bila slovesna maša, pri której se je pelo v ecclijanskem duhu.

Dobro priskrbljeni obed je bil pri navem, prečastitem gospodu župniku. Tu so bili zbrani daljni in bližnji prijatelji našega ljubega duhovnega pastirja. Omizje sestajalo je od visokoučenih g. g. doktorjev do priprostega kmetiča; a bilo je vendar tako soglasno, da je vsakdo čutil ono ljubo prostost, ki je povod čistemu, nekaljenemu veselju i zadovoljnosti. Med raznimi pogovori so se vršile razne napitnice, najprej na sv. Očeta, potem na mil. nadvladiko, Nj. Veličanstvu itd.

Obed je prenehal ko so zvonovi klicali k popoldanski službi božji. Po dovršenih večernicah zopet gredo vsi gosti v župnijski dvorac, kjer novemu preč. g. župniku še enkrat višji srečo i blagoslov, potem se prijateljski med seboj poslove ter razidejo na vse strani.

Za lepo slavnost se imimo zahvaliti visokočestitemu gospodu dr. Jos. Gabrijeliču, prečastitemu gospodu dr. Sedeju, vrlému razširjatelju cerkvene glasbe, našemu preč. gosp. župniku, gospodu županu in ostalim p. n. gosp. gostom. — Ohlani nam Bog na mnogaja ljeta blagega našega gospoda župnika!

Iz Krasa, 25. junija. V italijanskem listu L'Esco od nedelje, da hodi po Gorici in po okolici nek agent z Dunaja, ki ponuja med drugim zlasti matrace z šuštanji, pripovedujoč da je zastopnik Du-

nujske firme „L. Stuböck,“ kakor tudi v zvezi z neko glasovito zalogo v Mariboru Klatil se je več dni tudi tu po Krasu, zlasti po dolinem. Gospodič je majhne in šibke postave, obraza še skoraj otročjega pa oženjen. Jeziček ima pa izvrsten in hiter „non plus ultra.“ Za tak posel pač več ko spodoben. Omenjeni list tedaj piše, da tistemu ni nič verjeti, da je „švindler“ v pravem pomenu besede, da ga polioja išče, pa da je pete odnesel, Bog ga vedi kam.

Da mora možiček biti res malopriden, potrjuje tudi firma sama „L. Stuböck &“, na katero se je nek opeharjen gospod obrnil z uprašanjem, kako in kaj je s to zadevo! Dobil je odgovor, da je bil omenjeni res nekaj časa nje zastopnik, da pa mu je bilo zastopstvo odvzeto že pred davnim časom zato, ker je njej sarai dišal preveč po „švindelnu.“ Njegovo delovanje, piše firma, je sleparsko in meri le na to, da bi ljudem denar izvebljal. Stvar naj se na vsaki način naznani! Po Krasu je več njih opeharjenih. Pozor torej! Takim in enakim možičkom je najbolje vrata pokazati in niti v razgovor se z njimi ne spustiti, ker so v dokazovanji tako pretkani, da človeka kar omamijo in premotijo. Kdor si pri njih kaj naroči, je gotovo opeharjen, kajti solidni trgovci ne hodijo svojega blaga po vaseh in hišah na drobno ponujati ampak ga še v razprodajo v vsakem kraju najraje le onemu samemu trgovcu oddajajo. Tisti, ki po hišah lazijo, morajo dobiti zraven navadnega zaslužka še dobro odškodnino za svoje potovanje in to dobijo s tem, da ljudi švindlajo z dobrimi izglede, potem pa precej ali pa pozneje toliko slabše blago pošljejo, da so dobro plačani. — Kdor od tukih blago naroči, se nazadnje gotovo kesa.

Iz Istre, 18. junija. Gospod urednik! Časi so res slabi, če tudi Vaš dopisnik „iz kobariške okoličce“ pravi, da ne, ampak, da so le ljudje vedno slabši. Kako je to, nas mnogo ne briga, naj bo li eno ali drugo! to pa je gotovo, da nam Slovani razlike ne svetlo. Drugim narodnostim v obširnej Avstriji, namreč Nemcem, Madjarom, našim Lahom in lahončkom je dovoljeno — kaj bi našteval kaj — vsaj vsak vidi, recimo z eno besedo — vse. Oni smejo počenjati, kar hočejo; tako delajo, kakor gospodari. Mi Slovani pa — bodimo jim sluge — hlapci, ali kakor nas tukaj italijanska kultura (šinorija) izvoli imenovati: „ščivi.“ Veste, gospod urednik, ta izraz ni drugen, kakor mera njih izobrazbenosti.

Kaj naj Vam pišem iz dežele, v kateri se vodi v polnej strugi mod in mleko toliko hvalisane italijanske kulture? Ako bi Vam pisal, kako tu pa tam vendar napredujemo isterski Slovani — prikupila bi se „Soča“ preveč gospodu državemu pravdniku. Ako bi pa povedal kaj takega o razmerah naših dušnih pastirjev, kar svet uže sploh vé, ne vem, kako bi se dopadalo imenovanemu gospodu.

V „politiki“ navedeni so neki slučajji, koji osvetljujejo vladikovanje gosp. dr. Flapp-a, ki ne pozna jezika večine prebivalstva, a tudi preganja narodno našo duhovščino. Natačneje pišem o tem, ko bodo c. kr. sodišča izrekla svoje sodbe o tožbah, izvirajočih iz teh preginjaj.

Politični razgled.

Delegacije so pretekli četrtek končale svoje seje v Pešti; rešile so navadni skupni proračun in dovolile 47 milijonov izrednega kredita v vzdrževanje miru.

Prestolonaslednik Rudolf je ravnokar prepotoval Bosno in Hercegovino; povsod je bil jako slovesno in navdušeno sprejet.

Novi nemški cesar Viljelm II. je o svojem nastopu govoril le bolj svojim vojakom, kakor bi bila blizo vojska; pri otvorjenji pruskega deželnega zbora je pa precej globoko in prav v miroljubnem duhu segel politiki pod pazduho ter jako prijateljski govoril o večjih evropskih državah. Da Prusija miru želi, je verjetno, kajti sama se pač nad nobenega ne upa več tako spraviti, kot se je bila 66. leta nad nas in 70. nad Francijo; zaveznika pa tudi ne dobi, da bi ji še više pomagal, ker vsak ve, da bi se potem moral uklanjati in tresti pred njo. Najrajši bi si pridobila Rusijo, ker potem bi nobenega drugega zaveznika ne potrebovala, ne Avstrije ne Italije; zato pa se je mladi cesar vže ponudil ruskemu carju, da ga obišče. Dosegel pa bode težko kaj, ker ruski car niti se starim Viljelmom I. ni hotel več ponoviti zveze.

vsak orač, če se pluga tišči. Nikdo ne zna vsega, vsi ljudje pa vse vedo. V vsakem rokodelstvu in znanstvu ljudje napredujejo: hoče li naša gospodarska umetnost ostati vedno na tisti stopnji do konca svetá? Nikakor, dragi moji prijatelji! Na tisoče izvrstnih gospodarjev premišljuje vedno o tem, kakó bi mogli to ali ono bolje in lažje narediti in izvršiti; in koliko je dan danes novih iznajdeb v vseh vrstah vede in umetnosti, katere modri gospodar skuša obračati v svojo korist! Napisujejo se knjige, polne zlatih nauk za izboljšanje gospodarstva. Kmetu, to se vé, ni mogoče, da bi vsako tako knjigo čital; ali vsaj kako mora vendar prebirati — za silno potrebo. Kdor bere, izvé marsikaj dobrega in koristnega. Dobra knjiga je v potrebi dobra svetovalka, a kdor se dobrih svetov drži, goljufivega sveta se mu bati ni. Cesar v knjigah ne dobiš, prašaj druge izkušene ljudi, kajti pregovor pravi: Kdor hoče mnogo vedeti in znati, ne sme spati, marveč mora pridno pametne ljudi popraševati. Kar si se pa naučil iz knjig ali časnikov, poskušaj sam, kajti: Skušnja uči, nesreča človeka izmodri. Ne govori, da morejo tako poskušati le bogatinci, to more tudi ubožec, toda vsakdo po svojih močeh. Kdor ima kratke noge, majhne korake naj dela in kolikor kdo ima, po tem naj se ravna. Kdor pa le na svojo modrost in skušenost drži, ta na zlat trnek ribe lovi, živanko na tleh išče, a pri tem svečo pali; kdor pa posluša tudi skušnje drugih ljudi, tak dela gotovo in če se koplje, ne utone, ker se drži brega.

Domače in razne vesti.

P. n. gospode naročnike, kateri so naš list do zdaj redno plačevali, namreč kakor je navada časopise vsakega četrtletja ali kolikor si bode naprej plačati in one gospode, koji nam naročnino vsaj koncem vsakega poluleta odrajtajo, prosimo, da to tudi o tej polovici leta kmalu store; stare dolžnike pa prosimo, naj vendar ne puste da bi se morali z njimi grditi zaradi tega, kar nam je že davno tikalo in smo jih že večkrat v posebnih pismih prosili, naj nam dolžno vsoto odrajtajo.

Občni zbor političnega društva „Sloge“ bo 24. avgusta točno ob 11. uri predpoludne, h kateremu se uljudno vabijo vsi udje. Kdor hoče v zboru kaj predlagati, naj izvoli to do 24. julija odboru naznati.

Gospodično učiteljico Jug na dekliški šoli v Gorici imenovalo je politično društvo „Sloga“ v seji 28. dne t. m. za voditeljico te šole in otroškega vrta, ki je združen s to šolo. — Ob enem je politično društvo sklenilo to dvorazredno šolo k letu v 3. razredno razširiti.

Razstava ženskih ročnih del in ročnega risanja gojenk tukajšnega c. kr. izobraževališča za učiteljice priredi se dne 4. 5. in 6. julija; obišče jo lahko vsak, ki je prijatelj lepega in koristnega in se zanima za to stroko. Posebno opozorjamo na to naše gospe in gospodičice, da ne zamude ugodne prilike. Razstava bo v zavodu v ulicah sv. Ivana in sicer imenovane dni od 8. do 12. ure dopoludne in od 4. do 7. ure popoldne.

Umrli ste tekem tega leta uže dve gospodični učiteljici, ki ste leta 1887. napravile izpit zrelosti na Goriškem izobraževališču, namreč gosp. Ivana Rupnik v Mariboru in gosp. I. Ivanec pri Celji. Dne 25. t. m. pa je umrla gojenka III. slov. tečaja, Marija Ščuka, pri sv. I. anu blizu Trsta. Gojenke priredile so jej na rakev v blag spomin lep venec. Kaže se, da hoče snar hudo razsajati med našimi učiteljicami. Bog jih varuj!

Slavnost 40letnega vladanja Nj. Velikanstva, koje so priredila briska društva preteklo nedeljo v Kojškem, bila je jako veličastna; slavolok pred vajo, gosto napičene veje ob ulicah in premnoge zastave in venci po hišah in ravno tako na prostoru veselice; presrečne točke veselilnega programa in spremljuba prosta zabava po izvršenem programu, navdajala so nad tisoč nazočih avstrijskih domoljubnih src z največjo radostjo ter jih še bolj vnela v ljubezni in udanosti do presvitlega našega cesarja Franc Josipa I. — Žal, da ne moremo danas podati natančnejega popisa!

Tombola dne sv. Petra je zaradi slabega vremena odložena v dan 8. julija.

V Podgori je slavljenje 40letnega vladanja Nj. Velikanstva zaradi slavnosti v Selo odloženo v drugo polovico meseca septembra.

† **Monsinjur Greuter**, slavn govornik in vrli državni poslanec s Tirolskega, je umrl. R. I. P.

Štiridesetletnica cesarjevega vladanja v Selo. Goriško bralno in podporno društvo je v seji dne 28. t. m. soglasno sklenilo, da se društvo korporativno udeleži te slavnosti, pri kateri bole — kakor že povedano — društveni predsednik g. dr. Anton Gregorčič imel slavnostni govor. Društvo bode v ta namen samo razposlalo društvnikom posebno vabilo in dotična pojasnila in se nadeja, da bode imelo v Selo priliko podati roko bratskima društvoma iz Ajdovščine in Lokavca. Čuje se tudi da, se Goriškemu društvu na potu v Selo pridruži Šempasko bralno društvo in rodoljubi iz Črniča, kjer bode zbirališče, da se skupno odrine v Selo.

Pri tej priliki popraviti nam je neljuba pomoto, da ne bode vodil petja g. Poniz iz Rihemberga, temuč vrlo znani strokovnjak in nadučitelj Prvaški, g. Orel, ki se je pri raznih prilikah izkazal mojstra v tej zadevi.

O programu in drugih podrobnostih prihodnjič.

Trtna uš v Vipavi okoli Šentvita in v Štija-ku je uradno priznana; pokončila je že več vinogradov. Torej pozor! vinogradniki.

Brzjojavne zalepke se izdajo s 1. julijem t. l. vsled ukaza trgovinskega ministra. Oblika jim bo taka, kakor pismenskim zalepkam. S tem oddajale se bodo brzjojavke tudi v takih krajih, kjer ni brzjojavnih pestaj. Zadostovalo bo, da se vržejo zalepke v bližnjo pošto nabiralnico. Brzjojaviti se bo moglo s temi zalepkami v vse evropske kraje. Zalepka za vse avstrijske kraje bo stala 35 kr. za 5 besed. Za vsako besedo več treba bo plačati, kakor pri navadnih brzjojavkah, 2 kr., in sicer s pisemskimi zaamkami, koje se bodo prilepile na zunanjo stran zalepke.

Mrtvega otroka v zibeli so našli stariši Pirnat v Črnučah preteklo soboto, ko so prišli s polja domu. Pregnili so ga bili doma ol grobi; po kmotke navadi z rokami nad glavo, da je imel nekoliko teme in da ga niso muhe nadlegovale in s tem se je zadušil. Varuh mu je bil 9letni deček. — Stariši, bodite previdni in skrbni!

Veliko slavnost v poveljanje spomina na 40 letnico vladanja našega presvitlega cesarja, priredi logaški politični okraj dne 22. in 23. julija pod pokroviteljstvom kneza Hugo Windischgrätz-a po tem-le jako važnem vspredu: dne 22. julija 1888. 1. Ob 9. uri zjutraj slovesna sv. maša na prostem — pred gradom v Gorenjem Logatcu. 2. Po sv. maši predstava predstojništev občin, krajin šolskih svetov, vodstev ljnskih šol, farnih in c. kr. uradov ter društev političnega okraja Logaškega preblagorodnemu gosp. c. kr. dež. predsedniku baronu Anereju Winkler-ju, oziroma gospodu c. kr. okrajnemu glavarju dr. Karolu Russ-u. 3. Ob 10^{1/2} uri zasaditev prvih dreves drevoreda od Gorenjega do Dolenjega Logatca. 4. Obdarovanje šolske mladine Gorenje Logaške z jedili — revnejše tudi z obleko. 5. Ob 11. uri zjutraj, potem odhod od Gorenjega Logatca proti Dolenjemu Logatcu. 6. Ob 12. uri odprtje mej Gorenjim in Dolenjim Logatcem ležeče zasilne bolnišnice občin Dolenji in Gorenji Logatec. 7. Ob 12^{1/2} uri zasaditev začetnih dreves drevoreda ob okrajni cesti Dolenji Logatec-Ravta in primerni govor zbrani šolski mladini Dolenje Logaški. 8. Ob 1. uri otvoritev Logaške posojilnice in potem odhod na slavnostni prostor. 9. Ob 2. uri bankei. 10. Ob 4. uri ljudska veselica s tem vspredu: a) Cesarska pesen, poje se jednoglasno, s spremljevanjem godbe. b) Slavnostni govor. c) Kitica narodnih pesni, sestavi A. Foerster, poje mešani zbor, d) Naprej, Dav. Jenko, poje mešani zbor s spremljevanjem godbe. e) Loterija, katere čisti dohodek je namenjen vsem ljudskim šolam Logaškega okraja v napravo oziroma opravo šolskih vrstov in šolskih knjižnic. 11. Ob 9. uri bakhada o. l. slavnostnega prostora v Dolenjem Logatcu do stanovanja gospoda c. kr. okrajnega glavarja v Gorenji Logatec, in tam 12. Serenda s temi točkami: a) Cesarska pesen, poje mešani zbor s spremljevanjem godbe. b) Domovina, dr. B. Ipavec, poje moški zbor. c) Oblaček, J. Kocijančič, poje moški zbor. Na bližnjih hribovih kresov, na hribu „Sekičica“ umetelni ogenj. 13. Vernitev na slavnostni prostor in potem prosta zabava. Pri slavnosti svira c. kr. rudarska godba iz Idrije.

Moč evropskih držav za vojsko. Naše cesarstvo ima: 32.673 častnikov, 1.035.955 mož, 207.534 konj in 1.703 topov (kanonov); Nemčija: 36.582 častnikov, 1.493.690 mož, 331.904 konje in 2.952 topov; Francija: 34.821 častnikov, 2.051.448 mož, 200.344 konj in 2.694 topov in zraven tega še 2.057.196 mož domačih brambovcv; Rusija: 41.417 častnikov, 1.922.405 mož, 389.922 konj in 3.678 topov; Italija: 19.266 častnikov, 1.169.516 mož, 1.336 topov in zraven tega še domačih brambovcv 31.061 častnikov in 2.387.332 mož, število konj ni znano; Turčija: 9.815 častnikov, 612.000 mož in 1.512 topov; Bolgarija: 1.217 častnikov, 30.620. mož z 96 topovi in z njo združena Rumelija ima 576 častnikov, 22.776 mož in 40 topov; Srbija: 5.208 častnikov, 165.000 mož in 200 topov; Rumunija: 1.440 častnikov, 150.000 mož, 5.558 konj in 312 topov; Grčija: 1.846 častnikov, 80.000 mož, 3.736 konj in mul in 64 novih topov, Črnagora: 35.000 mož domače brambe — stalnih vojakov nima; Dansko: 1.495 častnikov, 49.011 mož in 128 topov; Švedija: 1.660 častnikov, 190.454 mož, 5.965 konj in 258 topov; Norvegija: 750 častnikov 18.000 mož, 2.267 konj in 66 topov; Anglija pa pravi, da bi ob evropski vojski spravila na bojišče 9.000 častnikov, 211.830 mož, 71.178 konj in 540 topov.

Izvrstno domače zdravilo. Premnogo skušaj jo že potrdilo, da ni takega splošno izdatnega domačega zdravila, kot je slano žganje. Zasledil je bil to zdravilo nek Anglež. On v posebni knjižici opisuje korist tega žganja ter kako hude bolečine in celo nevarne bolezni: jetiko, raka itd. ozdravi. Napravi ga vsak lahko sam. da le dene par žlic navadne soli s četrtinko ltra žganja v kako steklenico in to nekoliko splanjka, da se žganje navzeme soli. Kdor pa hoče slano žganje bolj po predpisu napraviti, naj sol osuši pri ogaju, potem dobro zmane in dene v steklenico z žganjem ter splanjka, potem pa pusti, da se sol poleže, in žganje z vrha je za rabo. Na sol, ki v dan ostane, se zopet deva nekoliko žganja. Za tako zdravilo je vsako žganje dobro, a najboljšje je tropinsko; sicer pa je za slabokrvne (vodične) bolnike najboljši brinovec. Jako dobro jo, če se v tako žganje done še kakih znanih zdravilnih zelišč; namreč za zdravilo trganja živih kopriv; za zdravilo ran trpoteca ali sleza; za ozdravljanje jetike (če se žganje vživa z najboljšim sleza, par peres pelina in par odrezkov košutnika (cijana), itd. Ako glava boli, ni boljšega zdravila nego nekoliko tega žganja in pol limona s črno kavo. Če pa ni žganja napravljeno, dene se v kavo malo soli, rama in limona, pa je zdravilo. To je tudi najboljšje zdravilo proti salivu krvi

(hemoreidom). — Za bolezen na pljučah ali v glavi treba s tem žganjem po dvakrat na dan glavo in prsa drgniti. Za bolne oči se zmeša nekoliko čiste vode in slanega žganja ter se večkrat na dan s cunjjo čez zaprte oči zmiva. Za bolezen v trebuhu: raka, grizo, hemoroide itd. se vživa na prazen želodec po dvakrat na dan sredno žlico žganja z dve žlici zavrele, vode. Difteritiko in druge bolezni v grlu se najlaže se slanim žganjem ozdravi. Udarce, opekline in rane, tudi če so ostrupljene, čudovito hitro ozdravi, ako se precej se slanim žganjem zdrigujejo. Slano žganje je tudi dober pripomoček, da lasje ne izpadejo, ako se glava z njim vdrgnuje. Poseben pripomoček pa je slano žganje tudi proti žganjepilstvu, kdor namreč vživa slano žganje s črno kavo in morno vodo, mu samo ne vžeče.

Kdor jo že skušal zdravilno moč slanega žganja, ni nikoli brez njega pri hiši. Pisalec teh vrst ga iz lastnega prepričanja priporoča vsakemu.

Kje je že irredenta? — V Bolonji so pred kratkem slavili 800letni obstanek ondašnjega vsenčilišča. Italijanski list „Lombardia“ je prinesel o tem nastopno vest: „Kralj Humbert — irredenta!“ Ko je pri razkritji Viktor Emanuelevega spomenika kralj Humbert zagledal v črno zavito zastavo poslancev milanskega dobrodelnega društva iz tirolske Trente, podal je zastavonoscu roko in izrazil željo, da bi se mu poslanci predstavili, kar pa zaradi gneče ni bilo mogoče. Kralj je rekel: „Lepo je, da ste tudi vi prišli; držite se vedno kakor ste!“ — Ko sta stala kralj in kraljica pred spomenikom, položil se je k znojju istega krassen venec, ki je imel trakove z napisom: „Tržaška in trentinska mladina očetu do: movine.“ Kralj si je ogledal venec; vprašal je po številu poslancev ter rekel enemu izmed njih: „Zahvalite se svojim drugom na srečnej misli!“ Tako daleč je že irredenta.

Odgovor. Mnoga povpraševanja poznatih in nepoznatih prijateljev, naših rodoljubov, kako mi gre kupčija, daje mi povod tem potom odgovoriti s prislovcami, da „nihče ni tako malopriden, da ne bi imel prijateljev, a tudi ne tako dober, da bi mu bili vsi naklonjeni;“ v potrebi se prijatelji skažejo“ in „nikom-mer se ne vidi na obrazu, kaj nosi v roci“ — poleg teh prislovic se mi jih je že mnogo dejanski razkrilo in se mi jih gotovo še razkrije — pa večina v mojo zadovoljnost — hvala Bogu in njim! — da mi za začetek kupčija dovolj dobro gre.

Presrečni nazdar!

V Gorici, 29. junija 1888.

G. LIKAR,
trgovec.

Poslano.

Gospod urednik! Ker mnogokdo misli, da ne zna pisati „z dolenjega krasa“ nikdo drugi, nego podpisani, prosim Vas, potrdite mi, da nisem jaz pisal dopisa „Z dolenjega krasa“ v zadnjem „Soči.“ —

Opatjeselo, 27. junija 1888.

P. MEDVEŠČEK, učitelj.

Potrjujemo, da dotični dopis nismo dobili od gospoda učitelja v Opatjem selu. Pri tej priložnosti pa obžalujemo, da je premnogo našega ljudstva še na tako slabem poti, da le ugiblje, kdo je kaj v naš list pisal, da bi se nad njim maščevalo, nikakor pa neče preudarjati, da mora njegova napaka že vso preobila- na in prehudo vkoreninjena biti, da jo naši dopisovalci in mi ob vsej dobrohotnosti moramo vže tako javno grajati in s takimi sredstvi na boljše pot spravljati. Ako jo v dopisih našega lista kaj neresničnega, pripravljeni smo vsiki čas preklicati, če se nam naznani — tako naznani pa je gotovo dostojnejše in laže, je nego dopisnika iskati in komu po krivici naga-jati in ga napadati. Slabo ponašanje je podobno ku- žni bolezni, koja vso človeštvo okuži in ukonča, ako se ji ne stopi nasproti z izdatnimi pripomočki —

Uredništvo „Soči.“

Zahvala.

Prečastiti gospod Anton Božič, tukajšnji vikar in krajni šolski nadzornik, daroval je o priliki praznovanja sv. Alojzija dne 21. junija šolski mladini krasno novo šolsko zastavo v vrednosti 30 gl.

Zastava, ki jo kinča na eni strani podoba sv. Alojzija na drugi pa podoba brezmadežnega spočetja Device Marije, je prav primerna in dragocen spomin- nek, koji naj budi in vnema mladino po namenu blagega darovatelja.

Podpisani si stoje v prijetno dolžnost, se tem potom prečastitemu dobrotniku zahvaliti v imenu tu- kajšnje šolske mladine.

Vodstvo ljudske šole v Batah, dne 21. junija 1888.

VODITELJ.

Javna zahvala.

Vsem visokopostovanim gospodom in gospodičam, ki so pri cesarski slavnosti v Kojskem dne 24. junija t. l. sodelovali, g. grajščaku J. Kumarju, kakor tudi p. n. gospodom Goricanom, odličnim narodnjakom, in narodnjakinam, ki so to slavnost s svojimi nazočnostjo počastili, izreka najizkrenejšo zahvalo,

slavnostni Odbor.

Zahvala.

Najtoplejša zahvala vsem onim, koji so se vdeležili pogreba moje napozabne soproge,

JOŽE ERNELO

ter razodeli svoje sočutje ob prezgodnji njeni smrti.

Zahvala.

Velike žalosti vsled smrti nepozabne gospe

Katerine Lipicer,

rojene Sušek,

se podpisani pšerčno zahvaljujejo vsem onim, ki so bili tako prijazni, da so jo spremljali k zadnjemu počitku.

V Gorici, 27. junija 1888.

Družini:

Lipicer in Sušek.

Oglas.

Slavnemu občinstvu naznanjam, da dokler ne izvršim razdelitve občinskih pašnikov v Dobrdo in na Banjšicah (sv. Lovrencija) imam svojo pisarnico za mesnicami v lastnej hiši šte. 22 le ob nedeljah in ponedeljkih odprto in sicer ob nedeljah za posvetovanje in o ponedeljkih za sprejemanje raznovrstnih zemljemskih del.

V Gorici, 24. junija 1888.

Ant. mgr. Obbizzi,

zapriseženi zemljemerec.

Menjalnica na Travniku h. št. 24,

kupuje in prodaje po tekočej veljavi menice in vrednostne papirje, izplačuje vsakovrstne odstrižke (kupone) in daje posojila na posetva za šestodsetne obresti; vsote nad 1000 gl. pa za obresti po dogovoru.

Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnejše želodčne bolezni. Prav izvrstno vstrezajo zoper hemoroide, proti boleznim na jetrik in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbe in pošiljave pa edino v lekarnici Cristofolotti v Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis in lekarni Alla Ma-donna v Korminu.

Ene steklenice stane 80 novcev.

GLASOVIR,

dobrega in stanovitnega glasu, srednje cene, je na prodaj. Kdor hoče več o njem izvedeti naj se oglasi pri opravištvu „Soče“, v semeniških ulicah, h. št. 10.

ZBIRKA

DOMAČIH ZDRAVIL,

kakor jih rabi slovenski narod.

S poljudnim opisom človeškega telesa,

Izdal in založil Dragotin Hribar.

Odobril br. Edvard Benedičič, načelnik usmiljenih bratov v Št. Vidu na Koroškem.

Ta slovenskemu narodn zelo koristna knjižica dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani, Gospodske ulice št. 12. — Stane 40 kr., po pošti 45 kr.

„SLOVANSKI SVET,“

slovenski časopis, ki izhaja dne 10. in 25. vsakega meseca na 16. velikih straneh, objavlja politične članke in spise kulturne vsebine, kakršni so za našo in sedanjo dobo, zlasti avstrijskim Slovanom, jako potrebni in važni. Priobčuje pravde slovenskih del, dopise iz slovenskih dežel in držav, vesti, godke in slovensko književnost. Cene je nenavadno nizke.

„Slovanski Svet“ stoji: za celo leto 3 gl., za pol leta 1 gl. 50 kr., za četrt leta 75 kr.

Naročnina se pošilja upravništvu „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani.

Izdajatelj: Fran Podgornik.

Gospodu **G. PICCOLI-JU,** lekarju „pri angelu“ v Ljubljani.

Moj sin je trpel skozi dve leti vsled gastralgije, slabega prebavanja in želodčnega krča, da ga je ta bolezen v-ega shujšala in skoro uničila. Pri njem poskušal sem vsa sredstva, ki nam jih naša veda zaupa in tudi nisem pozabil najrazličnejših rudinskih vod. Toda najboljše bil je le za malo trenutkov. Slednjič si domislil, poslužiti se Vaše zelo pohvaljene esence za želodec, in vspeh je bil tako nagel in sijajen, da je moj sin porabil samo 6 steklenic popolnoma ozdravel.

Pri takem vspehu morem Vašo esenco le najgorkeje priporočati vsem trpečim vsled slabe prebave, zlate žile itd., ter Vas tudi pooblastim, da to spričevalo moje hvalečnosti kot v resnici zaslužen pohvalo tudi razglasite.

V Trstu 1887.

Dr. Leon Levi.

Stanovanje

nasproti „Rudolfiniju“ se da v najem s 1. avgustom. Več o tem pove opravištvu Soče.

„Slavija“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Čast nam je naznanjati, da smo vrhni zastop za pokneženo mejno grofijo Goriško in Gradiško izročili gospodu

Josip-u Valenčič-u
v Gorici

in da je naša pisarna od 15 t. m. naprej v ulicah S. Chiara št. 8. blizu gimnazije.

Glavni zastop vzajemno zavarovalne banke „Slavije“ v Ljubljani.

Izdaten zaslužek

zamore si pridobiti kdor živi na kmetih in zna slovenski pisati. Ponudbe naj se pošljejo v zaprtih listih z napisom „Izdaten zaslužek upravništvu Soče.“

Josip Bizjak,

CIVILSKI KROJAČ V GORICI (pri mostu)
dela raznovrstno

pomladanske in poletne obleke

od 3. do 5. gl. in sicer: jopiče od 2. do 3. gl.; hlače ali pa životnike od 50 kr. do 1 gl.; suknje od 3. do 6. gl.

Naročila po želji izvršuje po najnovejšem kroji in za vsak stan po poštini ceni. Uzorce pošilja po zahtevanju na ogled.

Na drobno in na debelo.

Jožef Culot

v Gorici v Raštelji;

obilna in mnogovrstna zaloga **norimberških, galanterij, kili, malih reči in igrac.**

Največi izbor blaga za raznoščke (havzirarje) kramarje, čevljarje in krojače, potem molkov, svetih podob, roženkrance itd.; priporoča svojo veliko zalogo **ures** ali lepoticij, tapetorij, olepševalnega papirja kakor tudi zlato in srebrne podlega za **mrtvaške truge** po fabričnih cenah, veliko zalogo sveč in veliko zalogo čevljev vsake sorte za male in velike cene in može itd.

POSEBNOST

VRTNA SEMENA

vsake vrste in gotove dobrote.

Cene tako nizke, da se ni bati tekmovanja.

Na debelo — na drobno.

KMETOVALEC

je edini slovenski, gospodarski list s podobami, ki izhaja dvakrat na mesec na celi poli. in prinaša poljedelsko, živinarsko, vinarsko in druge članke, gospodarsko novice ter daje naročnikom svojim dobre gospodarske svete. „Kmetovalec“ stoji na leto 2 gl., za gg. učitelje in knjižnice ljudskih šol pa le 1 gl. Naročniki, ki vstopijo med letom, dobe vse izište številke tistega letnika.

KMETOVALEC.

VRTNAR

je list s podobami, ki prinaša sadjarske in sploh vrtnarske članke in izhaja dvakrat na mesec. „Vrtnarja“ dobe naročniki „Kmetovalca“ zastopj.